

Mgr.Art. Ľuboš Bernáth, ArtD.

Ľuboš Bernáth absolvoval najvyšší možné vzdelání ve svém oboru. Je absolventem Státní konzervatoře v Bratislavě, dále VŠMU – obé v oboru skladba a konečně je též absolventem doktorského studia na VŠMU (teorie hudebního umění). Dlouhodobě pedagogicky působí na bratislavské konzervatoři, na VŠMU a věnuje se činnosti skladatelské, dirigentské i organizační. Krátce shrnuto je osobností plně kvalifikovanou pro habilitaci v oboru skladba.

Jako skladatel a dirigent se zúčastňuje četných domácích i zahraničních hudebních událostí (festivally, přehlídky, skladatelské soutěže). Stál u zrodu nového mládežnického orchestru při VŠMU Ensemble Spectrum, působí ve funkci místopředsedy Spolku slovenských skladatelů a rovněž je členem Rady KBS pro vědu, vzdělání a kulturu.

Vedle výše jmenovaných životních výsledků je autorem rozsáhlého skladatelského díla čítajícího desítky opusů, které je v současné době pocíťováno jako vysoce hodnotná součást slovenské hudební kultury. Svědčí o tom, mimo jiné, řada společenských ocenění a uznání, které za svoje dílo obdržel – viz soupis těchto aktivit a ocenění v rámci odevzdaných materiálů.

Jako vlastní habilitační práci předložil Mgr.Art. Ľuboš Bernáth, ArtD 4 skladatelská díla: Svätý Martin – oratorium, Ad fontes – kantáta, Lauda Sion – Motetus instrumentalis per archi, Tretia kniha žalmov – pro mužský sbor a orchestr. Součástí předložených prací je též písemná reflexe.

Lauda Sion – je inspirována zejména hudbou renesanční, jakýmsi pojítkem je zde cantus firmus vycházející z Palestrinovské mše. Z hlediska formálního se jedná v podstatě o variační princip, kde přítomný chorálový typ melodiky je nasvěcován stále novými a novými souvislostmi, přičemž se vynořují neotřelé sémantické vrstvy.

Svätý Martin – oratorium pro vypravěče, sólový soprán, alt a baryton, smíšený sbor a orchestr. Po hudební stránce uplatňuje archetypy evropské hudby různých časových období. Tím dochází k velmi zajímavému „zhuštění času“ – nahlíží vše z hlediska jakési kvantovosti a ruší časový odstup jednotlivých archetypů. Na druhé straně, linearita je představována ideově dramatickým obloukem. Dílo přináší velmi širokou zvukovou paletu, včetně méně obvyklých instrumentačních řešení.

Tretia kniha žalmov – pro mužský sbor a orchestr. Zobrazuje pokus o spojení archetypálních prvků v součinnosti se současnými kompozičními technikami. Jedná se vlastně

o tvar jakési duchovní kantáty. Ve smyslu formálním lze identifikovat přítomnost cyklického sonátového půdorysu (Allegro, lento, Scherzo, Finále).

Ad fontes – kantáta pro sólový soprán a baryton, dětský sbor, mužský sbor a orchestr. Z hlediska tematického se jedná o historickou oslavu polského národa. Aby dílo mohlo splnit svoji oslavnou funkci, musí být schopno komunikovat s obecnstvem, a tedy musí obsahovat určité procento archetypů, které byly historickou součástí daného údobí. Tato skutečnost je v díle obsažena velmi zřetelně a zdařile. Podařilo se navíc vytvořit dílo natolik syntetické, že prezentuje jasnou tvůrčí jednotu.

Ze čtyř výše uvedených příkladů prostřednictvím uvedených (předložených) děl, jasně vyplývá nepopíratelná schopnost autora originálního využití archetypálních prvků ve vlastní kompoziční práci. Je to činěno se suverénním nadhledem a tvůrčí originalitou. Nejvíce mne z tohoto hlediska zaujala ona schopnost zhuštění času a dosažení jakési kvantovosti pohledu na hudební historii, potažmo využívání archetypálních útvarů a prvků.

Pedagogickou a kulturně-organizační činnost Ľuboše Bernátha shledávám jako vysoce odbornou a pozitivní. **Předloženou habilitační práci: „Súbor umeleckých diel: Svätý Martin – oratórium; Ad fontes – kantáta; Lauda Sion; Tretia kniha žalmov“ Ľuboša Bernátha hodnotím pozitivně a doporučuji, aby byla přijata jako úspěšně vytvořená habilitační práce.**

V Praze, 7.1. 2018

Prof. Ivan Kurz